

Dersaâdet Kitabı

Bir ara İstanbul'da iken, Şevket Eygi Bey'in yayınevinde **Münevver Ayaşlı** Hanımefendinin "**Dersaâdet**" isimli kitabı nazarıma ilişti. Aldım, biraz okudum; İstanbul'da yatan sahabelerin isimlerini, türbelerini ve İstanbul'un kaç kez muhasara edildiğini tarihî seyir içinde usta bir lisanla anlatmıştı.

Bütün bunları okuduktan sonra Münevver Hanımla tanışmak istedim. Bazı arkadaşlarla beraber ziyaretine gittik. Beni takdim ettiler. Erzurum'da oturduğumu ve Risale-i Nur'a hizmet ettiğimi söylediler. O da:

"Evet, ben Erzurum'u çok severim. Erzurum'u ziyaret ettim. Hatta Ayaz Paşa Camisini benim kayınpederimin babası yaptırmış ve camiye kendi adını verdirmiştir."

dedi. Kendisi oldukça yaşlı, fevkalade kültüre sahip, hakiki bir Osmanlı hanımı idi. Ben de ona "*Dersaâdet*" isimli kitabını okuduğumu, bu kitabın gelecek nesillere ışık tutacak bir mahiyette olduğunu söyledim ve "*İstanbul'u çok sevdiğinizi ve Osmanlı'ya hayran olduğunuzu yazılarınızdan anladım.*" dedim. Bunun üzerine şunları söyledi:

"İstanbul'u nasıl sevmeyeyim? Osmanlıya nasıl hayran olmayayım? Dünyanın en güzel şehridir. İstanbul. İstanbul'un da en güzel semti Boğaziçi. İstanbul'un gündüzü gecesinden, gecesi de gündüzünden güzeldir. Sevilmeyecek bir yeri var mı ki? Camileri mi? Sarayları mı? Yalıları mı?"

"İşte bu şehir bize bir Osmanlı yadigarıdır. Osmanlılara gelince padişahlarının çoğu evliyadan idi. Osman Gazi, Orhan Gazi, Sultan Fatih, Sultan Selim şüphesiz birer veli idiler. Kosova'nın şanlı kahramanı Sultan Murat Hüdavendigâr, düşman önünde ne kadar korkusuz bir kahraman ise; Allah huzurunda da Onun korkusundan titreyen aciz bir kul idi." dedi.

Derken gözüm masanın köşesinde duran ve rahmetli Başvekil Adnan Menderes'in fotoğrafı bulunan gümüş çerçeveye takıldı.

Sordum:

“Anladığım kadariyla Menderes’i de seviyor ve takdir ediyorsunuz.”

Cevaben:

“Elbette. Nasıl takdir etmeyeyim? Menderes bu milletin sevgisini kazanmış, şerefli, haysiyetli, dürüst ve çalışkan bir devlet adamıydı. Bu milletin hem maddî hem de manevî terakkisine sebep olan alicenap bir liderdi. On sene zarfında fevkalade hizmetler yaparak bu vatani imar etti. Türkiye’yi ileri bir seviyeye getirdi. Milleti huzur ve rahata kavuşturdu. İşte bu gelişmeleri hazmedemeyen dış ve iç düşmanlar el ele vererek menfî bir hava oluşturup, o kanlı ihtilâli, maalesef, dünyanın gözü önünde yaptılar. İşin gerçeği, memleketi elli yıl geri götürdüler. Bu ihtilâli yapanlar hem tarih karşısında, hem insanlık önünde, hem de Allah huzurunda mes’uldürler.” dedi ve ekledi:

“Şu tarihi bir gerçek ki; her başarılı devlet adamının arkasında bir manevî sultan vardır. Osman Gazinin Şeyh Edebalisi, Fatih Sultanın Akşemsettin’i, Sultan Selim’in İbn-i Kemal’i gibi. Dünyanın sayılı cihangirlerinden olan İskender’in kudret kaynağı da Aristo idi.”

“Menderes de Bediüzzaman gibi bir zatın himayesinde idi. O gidince istinatgâhı kalmadı, bu acı ve talihsiz netice ortaya çıktı. Zira biliyoruz ki merkezî şahsiyetler yerlerinden oynatıldığı an, kütlenin ipi kopar.”

Bediüzzaman’dan bahsedince ben hanımefendiye Üstad Hazretleri hakkındaki görüşlerini sordum.

“Bediüzzaman muhakkak ki her yüz senede gelen mücedditlerden biridir. O bir mutasavvıf, bir tarikat şeyhi değil, tüm insanlığın necat ve kurtuluşunu gaye edinen bir mücahit, bir aksiyon adamıydı. Onun hedefi memleket gençlerini dalâlet ve sefahatin pençesinden kurtarmaktı. Bunda da muvaffak oldu. Bütün hayatını vatan ve milletin saâdet ve selameti uğrunda sarfeden vefakâr, âlicenap bir kahramandı. İrfanına hayran kalmamak elde değil. Bizim gibi birçok edibin kitapları kütüphane raflarında tozlanmaya terk edilmişken, Bediüzzaman’ın yazmış olduğu Risale-i Nur Külliyyatı elden ele, gönülden gönüle, ilden ile okunarak yayılmaktadır. Allah Teâlâ ona ilim ve irfan dairesinde yüksek bir makam ihsan etmişti.”

“O, teknoloji ve fennin alabildiğine geliştiği bu asırda, Kur’an’ı

anlamada yeni bir devrin kapısını açmıştır. Kendine yapılan bunca zulme karşı inandığı yoldan hiç ayrılmadı, davasından taviz vermedi. Felsefe ve fikrin aldandığı noktalarda âdeta bir hâkimlik vazifesi gördü."

"Bediüzzaman'ın hayatı, Sokrat'ın hayatına benziyor. Sokrat da memleketten memlekete, mahkemededen mahkemeye, hapisten hapse sürgün edildi. Kendisine her türlü eza ve cefa reva görüldü. Şimdi bu zulümleri yapan hakimlerin ne isimleri ne de namları kaldı. Ama Sokrat'ın fikirleri, asırlardan beri devam ediyor. Üstadın fikirleri de kıyamete kadar devam edecektir. Şüphesiz o tarihin dikkat ve hayranlıkla kaydedeceği müstesna şahsiyetlerden biridir." dedi.